

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

פרשת אמור

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- ב. דיני השולחן ולחם הפנים
- ה. דיני חג הסוכות
- ו. דיני הכהנים וקדושתם
- ח. מתנות עניים
- כ. ציווי על שמירת השבת
- ל. איסור אותו ואת בנו
- מ. דיני חג הפסח
- מ. דיני קרבן העומר וספירת העומר
- מ. דיני שתי הלחם
- ס. דיני הכהן הגדול וקדושתו
- פ. מומים הפוסלים מעבודת המשכן
- ר. דיני ראש השנה
- ש. דיני המנורה הטהורה
- ר. דיני בת כהן ועבדיו באכילת תרומה
- ת. מעשה המקלל ועונשו
- ת. מומים הפוסלים בקרבנות
- ת. דיני יום הכיפורים
- ר. תומאות הפוסלות בעבודות המשכן

שאלה לשולחן שבת

"ויקב בן האשה הישראלית"

רש"י כתב שהמקלל לגלג על לחם הפנים, שלא נשאר חם שבוע. ויש לבאר מתי ארע מעשה המקלל והרי לחם הפנים לא היה עד השנה השניה לצאתם ממצרים וכן דגלי השבטים היו רק אז - ולכן רצה לשכון עם שבט דן. ויש לבאר אם כן מדוע רש"י כותב בהמשך: "ויניחו במשמר, ולא הגיחו מקושש עמו, ששניהם היו בפרק אחד...". והרי המקושש היה בתחילת השנה הראשונה, כמו שכתב רש"י שם: "שלא שמרו אלא שבת ראשונה, ובשנייה בא זה וחללה".

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"ג אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"קדשים יהיו לאלקיהם ולא יהללו שם אלקיהם"

הקשו התוס' (ב"מ קיד) איך החיה אליהו את בן האלמנה, הרי היה כהן, וכתוב: "ויתמודד על הילד". ותירצו, שמשום שהיה ברור לו שיחיהו, לכך היה מותר משום פיקוח נפש (ויש הטוענים שהיה גוי שאינו מטמא, ועל פניו זה מאד מחודש). ולפי זה יש לבאר מדוע רש"י ביחזקאל כותב על הפסוק: "ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות. והעבירני עליהם סביב סביב", שלא הכניסו לתוכה לפי שהיה כהן. וקשה, שהיה זה לצורך החייאתם, ומשום פיקוח נפש מותר היה ליחזקאל להכנס לשם, אפילו שהיה כהן. אלא צריך לומר ע"פ חלק מהראשונים, שלמרות שכהן מטמא לקרוביו, עדיין אסור לו להכנס לבית הקברות. ולכן היה אסור ליחזקאל להכנס אל הבקעה, כיון שהיתה מלאה עצמות, והרי היא כבית הקברות. וכן כתב הרמב"ם (פ"ב מהל' אבל הט"ו), שכהן שמת לו מת, צריך להיזהר ולקברו בסוף בית הקברות, כדי שלא יכנס לבית הקברות ולא יטמא בקברות אחרים כשיקבור מתו. ומובא בילקו"ש (ח"ב רמז שע"ב), שכל המתים בבקעת דורא עמדו על רגליהם חוץ מאחד. אמר יחזקאל: 'רבש"ע, מה טיבו של איש זה?', אמר לו: 'בנשך נתן ובתרבות לקח וחי, חיה לא יחיה'. וא"כ יחזקאל לא יכל להיטמא למת זה שאין בו משום פיקוח נפש, לכן לא נכנס כלל לבקעה. אמנם לשיטות שמותר לכהן להכנס לבית הקברות בשעה שקובר את קרובו, עדיין צריך ביאור. אלא יש לחלק בין שני המקרים, שאליהו היה מוכרח להתמודד על הילד ולא היתה דרך אחרת להחיותו. אבל בבקעת דורא, לא עשה יחזקאל מעשה בעצמו, רק התנבא בשם ד', ולא היה שום צורך להיטמא. והקב"ה העבירו 'סביב סביב' לעצמות, רק כדי שיראה שהם יבשים לגמרי ואעפ"כ יקומו לתחיה, כמבואר במצודות שם. (אזנים לתורה)

ל ל ל ל

"אלה מועדי ד'"

לכאורה קשה, מדוע פרשת המועדות מתחילה במועדים - "מועדי ד'", ואח"כ עוברת לדבר בענין השבת: "ששת ימים תעשה מלאכה וגו'". ויש לתרץ, שגם בפסוק זה מרומז ענין החגים, וזהו שאמר הכתוב "ששת ימים תעשה מלאכה" - היינו מלאכת אוכל נפש המותרים בששת ימים טובים אלו: ב' ימי פסח, סוכות, שמיני עצרת, שבועות, וראש-השנה (יום אחד מדאורייתא). אבל "יום השביעי" דהיינו יום הכיפורים, אסור אף במלאכת אוכל נפש. ולפי זה אף מבואר כפל הלשון בנוסח ההבדלה של שבת שחל להיות יו"ט ביום א': "ותבדל ד' אלוקיני בין קודש לחול, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה, בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת", ש"יום השביעי" האחרון הכוונה ליוה"כ, המובדל משאר המועדים. (הגר"א)

ל ל ל ל

"ממחרת השבת יגיפנו כהן"

ידוע שהצדוקים טעו וביארו בפסוק 'ממחרת השבת' שהוא יום ראשון בשבוע ולא בט"ז בניסן. ויש לבאר באמת מדוע שינתה התורה וקראה ליו"ט ראשון של פסח 'שבת' בשונה משאר המועדים? ויש לבאר: א. כל היו"ט נקראו שבת כי ששבתים בהם ממלאכה. (שבועות: "השבת השביעית", ר"ה: "שבתון" יוה"כ: "שבת שבתון"). (פסיקתא) ב. נקרא כן כי ששבתים בו מחמץ. (הכתב והקבלה) ג. כיון שיו"ט א' של פסח הוא ראש לכל המועדים לכן נקרא 'השבת' בה' הידיעה. (אברבנאל) ד. כיון שלשון שבת מורה על הפסק ומנין מחודש כך גם כאן היא מפסיקה: אחריה מתחילים למנות את העומר. (מהר"ל) ה. כל הניסים נעשים מכח השבת, ויציא מצרים הייתה תחילת הניסים הנעשים ע"י שבת ולכן קרויה שבת. (דברות שלמה) ו. בפסח יש התעוררות מן השמים לשפע עצום לכל יהודי בדומה לשבת. (ר' יהונתן אייבשיץ) ז. תוקף ניסי פסח החלו בשבת שלפניה. ח. ההכשרה לקבלת התורה לישראל החלה בפסח וכמו כל הנבואים בששת ימי המעשה הצריכים תיקון ע"י האדם כגון חיטים וכד', כך התורה נתקנת ע"י הלומדים בה ונושאים ונותנים במלחמתה. (תפ"ט) ט. כשם שלשבת יש דינים רבים להתכונן לקראתה, כך לפסח ישנם דינים רבים להכין קודם לחג וכמובן קרבן פסח הנשחט בערב פסח. י. בני ישראל קבלו על עצמם את היום טוב באהבה ובלב שלם קודם מתן תורה. יא. כשם שבשבת יש 'זכור' ו'שמור', כך בפסח: "והיה היום הזה לכם לזיכרון", "שמור את חודש האביב", "ושמרתם את המצות". (שפ"א) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת "תשע"ט)

ישנו ביקוש רב בבתי הכנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה. ניתן לתרום:
1. בהעברה לבנק לאומי (10 סניף 911 חשבון 3787939, ע"ש 'ביי' 2. לשלוח שיק למערכת

העלון מוקדש לרפואת חיים צבי שמשון בן חנה לאה בתשח"י

חידון א' ת'

- התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. לכהן גדול אסור להתחתן אתה
 - ב. מי שהורג אותה, צריך לשלם את שווייה
 - ג. לכהן אסור להתחתן אתה
 - ד. השבט אליו השתייכה אמו של האיש המקלל
 - ה. "ענף עץ עבות" - (אונקלוס)
 - ו. " _____ לכם ביום הראשון"
 - ז. כינוי לראש השנה
 - ח. לכהן אסור להתחתן אתה
 - ט. אם אוכלים אותה נטמאים
 - י. שני מומים הפוסלים בקרבן
 - כ. אחד מארבעת המינים (לשון הפסוק)
 - ל. "כפת תמרים" - (אונקלוס)
 - מ. אסור לעשות בחגים, מפאת קדושת המועדים
 - נ. מובאים עם הקרבנות
 - ס. כשאונקלוס כותב 'מטליא' הוא מתכוון ל-
 - ע. שניים מארבעת המינים בחג הסוכות
 - פ. ממתנות העניים, שמהשדה מקבלים
 - צ. פרשת לקיחת השמן למגורה נאמרה בלשון-
 - ק. קמח שנעשה ע"י קליית כרמל רך בתנור (רש"י)
 - ר. מידת נסך היין לכבש
 - ש. כינוי ליום הכיפורים
 - ת. מותר לבת כהן רווקה ולבני ביתו לאוכלה

חידון א' ת' הפוך

- התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. אסור לו לאכול קדשים
 - ב. מה כתוב בפרשה במקום: 'ויקלל'
 - ג. מארבעת המינים, שבאגד ניטלים
 - ד. חג נקרא גם-
 - ה. רק איתה מותר לכהן הגדול להתחתן
 - ו. כך קרוי עבד של כהן- 'קנין _____'
 - ז. בהמה הכשרה למזבח מהיום השמיני ללידתה
 - ח. הקרבנות הם _____ להשי"ת
 - ט. מום הפוסל בהמה להקרבה אך לא לבדק הבית
 - י. שם סבו של האיש המקלל
 - ך. בכזה שמן זית משתמשים להדלקת המגורה
 - ל. אחד המומים בפרשה- ' _____ בעינו'
 - ם. " _____ ממחרת השבת"
 - ן. אסור לגלח את פאת ה-
 - ס. 'כל המוסר עצמו על ה_ , אין עושיין לו' (רש"י)
 - ע. לכהן כזה אסור לאכול בקדשים עד שיטהר
 - ף. זר האוכל תרומה חייב _____ חומש עליו
 - ץ. אתרוג נקרא גם- 'פרי _____ הדר'
 - ק. אחד המומים בפרשה, שפוסל כהן מהעבודה
 - ר. שם הניחו את המקלל, שאמו הייתה מישראל
 - ש. שם נרדף לתרומה בפרשה
 - ת. על ימות ושבעות ספירת העומר להיות-

ואלה שמות

"בתוך בני ישראל"

מהם 70 השמות של בני ישראל? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

למה נקרא שמו כהן גדול? מפני שהוא גדול בחמישה דברים: בחכמה, בכח, בנוי, בעושר ובשנים. בנוי - שהוא נאה מאחיו, בכח - שהוא גיבור, בוא וראה אהרן כשהניף את הלוחים עשרים ושנים אלף הניף ביום אחד, כיצד היה מניפם, מוליך ומביא מעלה ומוריד -הרי שהיה גדול בכח. בעושר - מנין שאם לא היה עשיר אחיו הכהנים מעשירים אותו? מעשה בפנחס הסתת שמינוהו כהן גדול, ויצאו אחיו הכהנים וראוהו חוצב באבנים ומלאו המחצב לפניו דיגרי זהב. אמר רבי חנינא בן גמליאל: וכי סתת היה, והלא חתננו היה ומצאוהו כשהוא חורש, כמה שנאמר באלישע: "שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר". ומנין שאחיו מגדלים אותו אם אין לו? שנאמר: "והכהן הגדול מאחיו". ולא כהן גדול בלבד מגדלים אותו, אלא אף המלך כיוצא בו. וכן אתה מוצא בדוד המלך, כשהלך להילחם עם גלית הפלשתי, אמר לו שאול: "לא תוכל ללכת אל הפלשתי" וגו'. אמר לו דוד: "רעה היה עבדך וגו'. אמר לו שאול: 'ומי אמר לך שאתה יכול להרוג אותו?', מיד השיבו דוד: "ד' אשר הצילני" וגו', מיד: "וילבש שאול את דוד מדיו", וכתוב ששאול היה: "משכמו ומעלה גבוה מכל העם", כיון שהלבישו וראה שהם מתאימים לו, מיד הכניס בו עין הרע. כשראה דוד שהלבין פני שאול, אמר לו: "לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי". למדת, שאפילו היה אדם קצר ויתמנה למלך, נעשה ארוך. למה, שבשעה שהיה נמשח בשמן המשחה, היה משובח יותר מאחיו. אמר דוד: בשמן המשחה שנמשחת, בו אני שמח, שנאמר: "לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח". (ע"פ ילקו"ש)

מילה בפרשה

**הסביר מדוע מזגן,
הפסיק לעבוד בגן,
כי רוכב סוס מוגן,
שטח מפה על הדגן.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

"ענף עץ עבות"

על איזה דבר נוסף בתורה נאמר 'עבות'?

מצאו נא בפרשה:

1. מילה בת 9 אותיות.
2. היכן רמוזים החודשים: אייר, ניסן וטבת, בפסוק אחד?
3. מצווה שמוזכרים בה המספרים הבאים: 12, 6, 2, 1.
4. שני פסוקים שמתחילים ומסתיימים באות ה'.
5. את שמותיהם של שניים מספרי הי"ד החזקה לרמב"ם.
6. שם של שכונה בירושלים.
7. איזה יום שיש בו מוסף אינו נזכר בפרשה?

איזה כהן עליו לשאת כפיו בשחרית, ולמרות שנשאר בבית הכנסת ולא נגרע ממעמדו, אסור לו לשאת כפיו במוסף?

"כי אם לשארו"

רש"י פירש ע"פ התורה כהנים ש'שארו' זו אשתו. ויש שביארו שקרויה כן מלשון הפסוק "והיו לבשר אחד", או מלשון: "שארה כסותה ועונתה". ובכתב והקבלה פירש שם זה הוא מפני שהאשה יולדת ונותנת לאיש שארית, קיום וזכר. אמנם, יש שאמרו בשם הגר"א שזה בפשטות מלשון 'שאר בשר' וכאן יש דרשה מיוחדת לומר שהכוונה לאשתו.

"וספרתם לכם ממחרת השבת"

יש לעמוד בספירת העומר, חז"ל תיקנו לעמוד 8 מקומות, ורמוזים: 'הסכת ושמע': הָלַל, סֵפֶר תּוֹרָה, (ברכת) כְּהַנִּיחַ, תְּפִילָה, וַיְדוּי, שׁוֹפֵר, מְגִילָה, (ספירת) עוֹמֵר. (בשם הרשב"ץ)

"זיכרון" סימן

גימטריאות ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בתחילת הפרשה מפורטים דיני הכהנים מפאת קדושתם, וקדושתו היתרה של הכהן הגדול.

בפרשת אמור ישנם 124 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:

"כוהן גדול" = בגימטריא = 124

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לעלון ל"ג בעומר: 1505. **לסדר את הפרשה** - "וספרתם לכם ממחרת השבת". **חידון א' ת'** - אלמנה, בהמה, גרושה, דן, הדסין, ולקחתם, זכרון תרועה, חללה, טרפה, יבלת ילפת, כפת תמרים, לולבין, מלאכה, נסכים, סוכות, ענף עץ עבת ערבי נחל, פאה, ציווי, קלי, רביעית ההין, שבת שבתון, תרומה. **חידון א' ת' הפוך** - טמא, ויקוב, אתרוג, מועד, בתולה, כספו, עז, ריח ניחוח, קלוט, דברי, זך, תבלל, וספרתם לכם, זקן, נס, צרוע, להוסיף, עץ, דק, משמר, קודש, תמימות. **שעשועי דאורייתא** - שרשרות החושן בפרשת תצוה ופקודי. 1. "ממשבותיכם". 2. "שור או כשב או עז" - המזלות של החודשים הללו: שור, טלה וגדי. 3. לחם הפנים. 12 לחמים, 6 בכל מערכת על השולחן, 2 מערכות ובזיכי לבונה, 21 עשורונים סולת הלחם האחד. 4. "הוציא את כל כל העדה". "המוציא אתכם... אני יקוק". 5. "מלאכת עבודה", "קנין כספו". 6. "מבית ישראל". 7. ראש חודש. **ואלה שמות** - נער, בכור, רך, יחיד, ילד, אחים, ריע, בן אהוב, עבד, לעם, לאום, בת, רעייתי, בתולה, כלה, אשת נעורים, פרדס, מעין, ידידים, גאולים, קדושים, ממלכת כהנים, משרתים, צבאות, אלים, אדונים, עליונים, ארץ, אישים, אדם, עדה, קהל, אילי הצדק, יחידים, עברים, אפרתים, אריה, נחש, אילת, זאב, שור, רם, כרם, נטע, שעשועים, אגוז, תמרה, תפוחים, ענבים, תאנה, רימון, זית, נחלה, סגולה, יונה, צפור, בני א-ל חי, עגלה, פרה, אישון, תולעה, אם, חכמים, גבורים, צדיקים, חסידים, ישרים, קרובים, ענוים, תמימים. (מדרש הגדול) מקורות נוספים: ישראלים, נזירים. ובעל הטורים כתב: אלופים, אום, אפרים, אדירים, אצילים, איומה, אגודה, בני אברהם, בני יצחק, בחורים, ברה, בעולה, גוי, גדול, גל נעול, גפן העמוסים, נשואים, זרע קדש, טובים, יקירים, ישראל, ישורון, יעקב, יוסף, יהודים, כנה, כרם, כהנים, מלכים, מעין חתום, נדיבים, נאווה, נטע, ענוים, עבדים, עמים, פדוים, פזורים, צאן, קנאים, רבים, רכים, שבטי קה. **מילה במדורה ל"ג בעומר** - קרש. "על צד הקורה" - קורה=קרש, "עמד תחש נורא" תחש=קרש (ירושלמי שבת פ"ג ה"ב), "פחד כעני וכדחליל" - כעני=כרש, "כשדמו קפא כליל" - קפא=קרש. **טמונות בפרשה** - 1. "שבר יד" (כאיט) "שבר תחת שבר" (כד, כ). 2. "גיבון" (כא, כ). 3. "או גרב" (כב, כב). 4. מוס +אף=מוסף, שקורבנות המוסף מוזכרות בפרשה. 5. "וחמישיתו יוסף עליו" (כב, כד). 6. "לא ישרטו שרטת" (כא, ה). 7. "שרוע" (כב, כג). 8. "עץ עבות" (כג, ג). 9. "זכרון תרועה" (כג, כד). 10. "במשמר" (כד, יב). 11. "מצות תאכלו" (כג, ו). 12. "לחם תנופה שתיים" (כג, יז). 13. "כפות תמרים" (כג, מ). 14. "או חרוץ" (כב, כב). 15. "קנין כספו" (כב, יא). 16. "נר תמיד" (כד, ב). **טמונות בהפטר** - 1. "ויין לא ישות" (מד, כא). 2. "ומכנסי פשתים" (מד, יח). 3. "ולא יעלה עליהם צמר" (מד, יז). 4. ה"בית ישראל" (מד, כב) מגור זצ"ל. **שאלה לשלוח השבת שמיני** - שאלנו: מדוע המדרש מחלק בין הוראות שהם דיני איסור והיתר כלליים, לבין דיני טומאה וטהרה שלכאורה היינו חושבים שאף הם נכללים בכלל דיני איסור והיתר הרגילים? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. שייך טומאה וטהרה אף בלי הוראה כמו חכם האומר לכהן עם הארץ מה לומר בדיני נגעים. 2. טומאה וטהרה צריך הוראה שהדינים אינם מבוררים ותלוי באדם וזהו כח ההבדלה. 3. הכוונה להלכות שיש בהם מצד שומא, שחשבנו שבוזו יוכל להורות שתוי. 4. טומאה וטהרה יותר מסובך מאיסור והיתר רגיל.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתרים: באתרים: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) 'תורת יוסף' ו'דרשו'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים

בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת.

מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

© כל הזכויות שמורות לאהרן ב"ן.

ניתן לשלוח תגובות, רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17, ירושלים

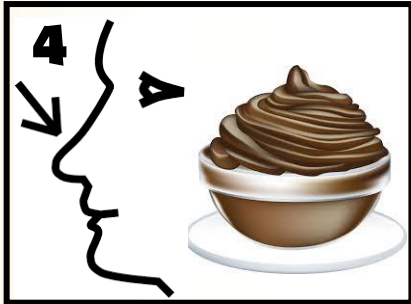
temunabaparashah@gmail.com

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

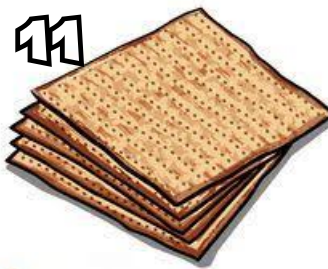
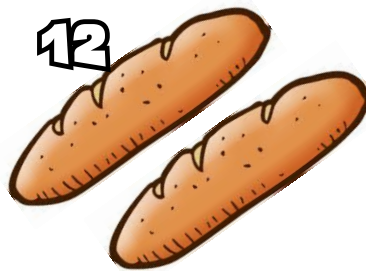
אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
temunabaparashah@gmail.com
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות:
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

1/5

'מחשבה טובה'

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

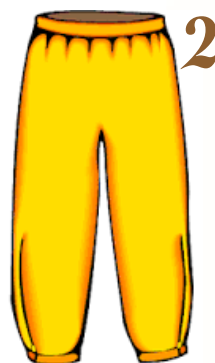
תשובה לגיליון הקודם
"במשקל במידה" (יט, לה)

"והכהנים הלויים" (יחזקאל מד' טו-לא)

הפטרת אמור

טמונות בהפטרה

עדיין ניתן לרכוש את משחק ה'חדר בריחה' המבוקש! חידות ומשימות לכל הגילאים לחוויה משפחתית מושלמת!
לפרטים נוספים ולהזמנות התקשרו: 052-766-5775